

อิสริย์ สว่างดี 2557: การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของคำศัพท์การประกอบอาหารไทยถิ่น
เหนือของคนสามช่วงอายุในจังหวัดเชียงใหม่ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์
ประยุกต์) สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์ทัศนาลัย นูรพาชีพ, Ph.D. 171 หน้า

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้คำและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะของคำ
และความหมายของคำศัพท์การประกอบอาหารไทยถิ่นเหนือ คำศัพท์ที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยนี้
ประกอบ ด้วยคำศัพท์ 48 คำ ซึ่งอ้างอิงจากงานวิจัยของโกสินทร์ ปัญญาอธิสิน (2552: 65-67) โดย
กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ ผู้บอกภาษาชาวไทยถิ่นเหนือจำนวน 30 คน แบ่งออก
ตามระดับช่วงอายุเป็น 3 กลุ่มคือ ช่วงอายุที่ 1 อายุ 55-65 ปี ช่วงอายุที่ 2 อายุ 35-45 ปี และช่วงอายุที่ 3
อายุ 15-25 ปี

ผลที่ได้จากการวิจัยสรุปได้ว่า อายุที่แตกต่างกันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความแตกต่าง
ในการใช้คำศัพท์การประกอบอาหารไทยถิ่นเหนือ โดยผู้บอกภาษาช่วงอายุที่ 1 พบว่ามีการใช้คำ
ศัพท์การประกอบอาหารไทยถิ่นเหนือมากที่สุด ในขณะที่ช่วงอายุที่ 3 พบว่ามีการใช้คำศัพท์การ
ประกอบอาหารไทยถิ่นเหนือน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า คำศัพท์การประกอบอาหารไทยถิ่น
เหนือที่ยังคงใช้กันอยู่ทั้ง 3 ช่วงอายุ มีทั้งสิ้น 35 คำ คำศัพท์ที่กำลังจะสูญหาย มีทั้งสิ้น 11 คำ
และคำศัพท์ที่ไม่ ปรากฏผู้ใช้แล้วมีทั้งสิ้น 2 คำ

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของคำศัพท์การประกอบอาหารไทยถิ่นเหนือ พบว่า ในการเปลี่ยน
แปลงทางเสียงมีการแปรเสียงพยัญชนะและสระในผู้บอกภาษาทุกช่วงอายุ โดยช่วงอายุที่ 3 มีการ
แปรมากที่สุด ส่วนการแปรด้านศัพท์ก็เช่นเดียวกัน คือ มีการใช้ศัพท์อื่นแทนคำศัพท์การประกอบ
อาหารเดิมในทั้ง 3 ช่วงอายุ นอกจากนี้ในการเปลี่ยนแปลงด้านความหมายของคำศัพท์การประกอบ
อาหารไทยถิ่นเหนือซึ่งเปรียบเทียบความหมายระหว่างผู้บอกภาษาทั้งสามช่วงอายุโดยใช้ความหมาย
ของผู้บอกภาษาช่วงอายุที่ 1 เป็นเกณฑ์ ซึ่งพบว่ามีการเปลี่ยนความหมายของคำศัพท์ 3 ลักษณะ คือ
ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้า และความหมายแบบผสม